

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa M. K.

przeciwko E. K.

o rozwód,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 marca 2008 r.,

na skutek skargi pozwanej

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego orzeczenia Sądu Okręgowego w K. z dnia 28 kwietnia 1999 r., sygn. akt

I C (...).

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

E. K. wniosła sporządzoną osobiście skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem orzeczenia Sądu Okręgowego w K. w sprawie I C (...).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Dotyczy ono także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Przepisu tego jednak nie stosuje się, gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (art. 87¹ § 2 k.p.c.).

Przewidziany w art. 87¹ § 1 k.p.c. przymus adwokacko – radcowski pozbawia strony zdolności postulacyjnej. Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, sporządzona z naruszeniem art. 87¹ k.p.c., podlega zatem odrzuceniu jako niedopuszczalna z powodu braku zdolności postulacyjnej (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

Skarżąca nie wykazała by należała do kręgu osób zwolnionych z przymusowego zastępstwa przez adwokata lub radcę prawnego, które zostały wymienione w art. 87¹ § 2 k.p.c. W tej sytuacji skarga, wniesiona przez nią z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c., podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna w rozumieniu art. 424⁸ § 1 k.p.c.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji.